

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ»
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**Всеукраїнська науково-практична
конференція магістрантів і молодих дослідників**

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ АГРАРНОГО
ТА ЗЕМЕЛЬНОГО ПРАВА:
НАЦІОНАЛЬНИЙ І МІЖНАРОДНИЙ ВИМІР**

**«НАУКОВІ ПОШУКИ МОЛОДІ
У ХХІ СТОЛІТТІ»**

16 листопада 2023 року

Біла Церква
2023

УДК 502/504:378-053.6:001(063)

Шуст О.А., д-р екон. наук, професор.

Варченко О.М., д-р екон. наук.

Димань Т.М., д-р с.-г. наук.

Зубченко В.В., канд. екон. наук.

Ковальчук І.В., канд. юрид. наук.

Мельник О.Г., канд. юрид. наук.

Качан Л.М., канд. с.-г. наук.

Куманська Ю.О., канд. с.-г. наук.

Ластовська І.О., канд. с.-г. наук.

Олешко О.Г., канд. с.-г. наук.

Відповідальна за випуск – **Олешко О.Г.**, канд. с.-г. наук.

Наукові пошуки молоді у XXI столітті. Актуальні питання розвитку аграрного та земельного права: національний і міжнародний вимір: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції магістрантів і молодих дослідників (Біла Церква, 16 листопада 2023 р.). – Біла Церква: БНАУ, 2023. – 70 с.

Збірник підготовлено за авторською редакцією доповідей учасників конференції без літературного редагування. Відповідальність за зміст поданих матеріалів та точність наведених даних несуть автори.

реформування ЄАП на період після 2013 р. «Особливо наголошувалося на необхідності збільшення аграрного потенціалу ЄС з метою довгострокового та гарантованого забезпечення продовольчої безпеки громадян Європи».

У більш розгорнутому вигляді ця теза зафіксований в Паризькій Декларації з ЄАП ЄС, прийнятої за ініціативою Франції в грудні 2009 р. у ній стверджувалося, що в умовах кліматичних змін, глобальної політичної та продовольчої нестабільності, коливань цін на світових ринках і загострення проблем зі здоров'ям населення планети тільки амбітна і всеохоплююча континентальна політика може зберегти незалежність Європи. І для цього необхідний широкий консенсус в ЄС щодо надання продовольчої безпеки першорядного значення як головної мети ЄАП на найближчу перспективу [4].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Kovalchuk, I., Melnyk, O., Pakhomova, A., Sokyrnyska, O., & Melnyk, L. (2022). Legal regulation of state support of agribusiness. *Amazonia Investiga*, 11(51), 80-89. <https://doi.org/10.34069/AI/2022.51.03.8>
2. Статівка А. М., Шуміло І.А. Про адаптацію аграрного законодавства України до законодавства Європейського Союзу. Проблеми законності. Х. : Нац. юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого, 2009. Вип. 100. С. 207-217.
3. Тарасов О. В. Адаптація, імплементація чи гармонізація права ЄС? Європейська інтеграція в контексті сучасної геополітики: зб. наук. ст. за матеріалами наук. конф., м. Харків, 24 трав. 2016 р. Харків, 2016. С. 30–39
4. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом і його державами-членами, з іншої сторони. [Електронний ресурс]. http://www.kmu.gov.ua/docs/Agreement/AA_Body_text.pdf

УДК 343

КУНДИРЕВИЧ В.О., магістрантка

Науковий керівник – **СИМАКОВА С.І.**, канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

e-mail vikakunder98@gmail.com

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТІВ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У тезах конференції досліджено основної категорії суб'єктів, які здійснюють антикорупційну діяльність, зокрема ними є: органи прокуратури, Національна поліція України, Національне антикорупційне бюро України, Національне агентство з питань запобігання корупції. Детальну увагу приділено ролі правозахисних установ у сфері запобігання та протидії корупції.

Ключові слова: Національна поліція України, Національне антикорупційне бюро України, Національне агентство з питань запобігання корупції, Спеціалізована антикорупційна прокуратура, протидія, корупція.

Протягом останніх десятиліть корупція залишається однією з найнебезпечніших проблем, яка постала перед українською державою. Тож з метою подолання корупційних проявів, боротьба та протидія цим явищам покладається на певних уповноважених суб'єктів антикорупційної діяльності. Суб'єкти антикорупційної діяльності – це спеціально уповноважені суб'єкти, мета яких спрямована на запобігання, боротьбу та протидію корупційним проявам.

На наше переконання існують дві категорії суб'єктів, які займаються запобіганням та протидією корупції: спеціально уповноважені установи в сфері протидії корупції та уповноважені підрозділи (особи), які займаються виявленням та запобіганням корупції.

Згідно зі статтею 1 Закону України «Про запобігання корупції», до спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції належать: органи прокуратури, Національна поліція України (далі - НП), Національне антикорупційне бюро України (далі - НАБУ), Національне агентство з питань запобігання корупції (далі - НАЗК) [1].

Варто відзначити, що згідно з дослідженнями та власним практичним досвідом щодо протидії корупції, реальні функції щодо запобігання корупції виконують лише уповноважені підрозділи (особи), які займаються виявленням та запобіганням корупції.

До основних аспектів організації діяльності суб'єктів запобігання корупції відносяться аналіз та оцінка інформації у сфері запобігання корупції, розподіл ресурсів та засобів для запобігання корупції, планування діяльності суб'єктів запобігання корупції, контроль за діяльністю суб'єктів запобігання корупції.

На виконання цих стратегічних аспектів законодавство наділяє НАЗК, яке відповідно до своїх завдань здійснює аналіз статистичних даних та іншої інформації щодо ситуації щодо корупції, стану запобігання та протидії корупції в Україні, займається проведенням досліджень із питань вивчення ситуації щодо корупції, здійснює контроль та перевірку декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, зберігання й оприлюднення таких декларацій, проведення моніторингу способу життя осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, здійснює обмін інформацією з компетентними органами іноземних держав та міжнародними організаціями, отримує інформацію з відкритих баз даних, реєстрів іноземних держав, зокрема й після внесення плати за отримання відповідної інформації, отримує та розглядає повідомлення, здійснює співпрацю з викривачами, забезпечує їх правовий й інший захист, перевіряє дотримання законодавства з питань захисту викривачів та ін. [1].

Наступним спеціально уповноваженим суб'єктом у сфері протидії корупції є НАБУ. Перш ніж перейти до розгляду завдань на функції даного суб'єкта, пропонуємо розкрити його поняття та сутність. На сьогодні, НАБУ є центральним органом виконавчої влади із спеціальним статусом, на який покладається попередження, виявлення, припинення, розслідування та розкриття корупційних та інших кримінальних правопорушень, віднесених до його підслідності, а також запобігання вчиненню нових [2]. Основне завдання, яке стоїть перед НАБУ це протидія кримінальним корупційним правопорушенням, які вчинені вищими посадовими особами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та становлять загрозу національній безпеці.

З огляду на обмеженість за об'ємом цього дослідження, вважаємо за необхідне більш детально зупинитись на особливостях функціонування НАБУ. Відповідно до Закону України «Про Національне антикорупційне бюро України», НАБУ здійснює оперативно-розшукові заходи, відповідає за досудове розслідування кримінальних правопорушень, віднесених законом до його підслідності, а також інших, визначених законом. Також воно проводить перевірку на добросовісність осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, вживає заходів щодо розшуку та арешту коштів та іншого майна, які можуть бути предметом конфіскації. Крім того, Національне бюро виконує діяльність щодо зберігання коштів та іншого майна, на яке накладено арешт, взаємодіє з іншими державними органами, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами для виконання своїх обов'язків та ін. [2].

Особливої уваги, на нашу думку, заслуговує питання віднесення до суб'єктів антикорупційної політики Національну поліцію України, яка з метою організації своєї діяльності забезпечує в межах повноважень, передбачених законом, здійснення заходів щодо запобігання корупції, порушень законності, службової дисципліни і контролю за їх реалізацією в центральному органі управління Національної поліції, територіальних органах, на підприємствах, в установах та організаціях, що належать до сфери її управління [3].

Наступним суб'єктом у сфері антикорупційної діяльності є Спеціалізована антикорупційна прокуратура (далі - САП). У Положенні, яке регулює діяльність Спеціалізованої антикорупційної прокуратури при Генеральній прокуратурі України, чітко визначені обов'язки та завдання даного органу. Це включає нагляд за дотриманням законів

під час проведення оперативно-розшукової діяльності та досудового розслідування Національним антикорупційним бюро України, виконання вимог закону при реєстрації, розгляді та вирішенні заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення, своєчасне внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань, забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування кримінальних правопорушень Національним антикорупційним бюро України, а також оскарження незаконних судових рішень на етапі досудового розслідування і судового розгляду, підтримання державного обвинувачення в суді у кримінальних справах, розслідуваних Національним антикорупційним бюро України, забезпечення компенсації завданих кримінальними правопорушеннями збитків в межах власної компетенції, дотримання відповідних правових процедур для кожного учасника кримінального провадження, представництво інтересів громадянина або держави в суді у випадках, передбачених законодавством України і пов'язаних з корупційними або пов'язаними з корупцією правопорушеннями, а також здійснення міжнародного співробітництва в рамках виконання функцій Спеціалізованої антикорупційної прокуратури [4].

Висновок. Суттєвим недоліком вищевказаних органів є зосередження їхньої діяльності лише на корупції вищих державних службовців, тоді як факти корупції посадовців середньої та нижчої ланки перебувають під юрисдикцією органів Національної поліції та прокуратури. Такий розподіл повноважень призводить до міжвідомчих конфліктів, ускладнення проведення досудового розслідування та, як наслідок, зниження ефективності діяльності правоохоронної системи загалом.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Про запобігання корупції: Закон України від 14.10.2014 № 1700-VII. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18#Text> (дата звернення: 01.11.2023).
2. Про Національне антикорупційне бюро України : Закон України від 14.10.2014 № 1698-VII. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1698-18#Text> (дата звернення: 01.11.2023).
3. Про затвердження Положення про Національну поліцію: Постанова Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2015 р. № 877. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/877-2015-%D0%BF?find=1&text=%EA%E0%F0%F3%EF%F6%B3%BF#w11> (дата звернення: 01.11.2023).
4. Про затвердження Положення про Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру Генеральної прокуратури України: Наказ Генеральної прокуратури України від 12.04.2016 № 149. URL:<https://www.gr.gov.ua/ua/polstr.html>. (дата звернення: 01.11.2023).

УДК 347.77

ЛЕЩЕНКО І.В., магістрант

Науковий керівник – **ПАХОМОВА А.О.**, канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

leschsigor@ukr.net

ОСОБЛИВОСТІ ПАТЕНТНОЇ ОХОРОНИ США

Наявність відмінностей у визначенні визначення об'єктів патентних прав, характеру та обсягу правової охорони в різних державах світу пов'язана з культурно-історичними особливостями кожної держави, проте особливу роль відіграє фактор приналежності до тієї чи іншої правової системи.

Ключові слова: патент, заявка на винахід, інновації, промислова власність.

На сучасному етапі патентні відносини США регулюються розділами 35 (Patents) і 17 (Copyrights) Кодексу Федерального Законодавства США (Далі – Кодекс США). На відміну від російського патентного права, у США технічні рішення можна запатентувати тільки у вигляді «винаходу», відповідно до розділу 35 Кодексу США винаходами визнаються: процес, машина (механізм), спосіб виробництва, склад матерії або поліпшення будь-якого з перерахованих вище об'єктів [1, с.39].

ЗМІСТ

Адрущенко М. М., Настіна О.І. Історія розвитку аграрного та земельного права України.....	3
Батура М.О., Макарчук В.В. Деякі правові аспекти регулювання відносин подружжя за шлюбним договором.....	4
Богославець С.В., Бровко Н.І. Необхідність удосконалення законодавства у сфері безпеки як засіб забезпечення національних інтересів: теоретико-правовий аналіз.....	6
Гребельник Д.І., Ломакіна І.Ю. Цифрова економіка та корпоративна відповідальність.....	8
Добровольський В.М., Ломакіна І.Ю. Деякі сучасні аспекти законотворчої діяльності в Україні в контексті принципу верховенства права.....	9
Дубовенко В.Р., Сокиринська О.А. Правові засади призначення кримінальної відповідальності за шпигунство.....	11
Ільчук М.П., Пахомова А.О. Специфіка охорони службових винаходів в Німеччині.....	13
Калениченко Ж., Настіна О.І. Правове регулювання проведення експертизи сортів рослин на придатність їх до поширення в Україні.....	14
Керничний Д.А., Малишко І.В. Новели законодавства щодо охорони земель під час воєнного стану.....	16
Кобець Д.В., Линник Т.В. Фундаментальні та прикладні дослідження у праві та їх розвиток в сучасній науці.....	18
Кобець Д.В., Настіна О.І. Поняття, склад та види земельних правопорушень в Україні.....	20
Коломієць В.В., Обіюх Н. М. Колізії у законодавстві щодо відновлення зруйнованого житла громадян внаслідок російської агресії на території України.....	23
Кривулько А.В., Ковальчук І.В. Основи міжнародно-правового регулювання аграрних відносин.....	25
Кундиревич В.О., Сімакова С.І. Загальна характеристика суб'єктів антикорупційної діяльності.....	27
Лещенко І.В., Пахомова А.О. Особливості патентної охорони США.....	29
Литвин Т.О., Мельник В.О. Історико-правові витоки принципів патентної охорони.....	31
Мандзюк М.С., Сімакова С.І. Окремі аспекти антикорупційної політики в Україні.....	32
Никоненко Н.С., Тимошук О.Г. Україна у висновках Ради ЄС щодо розширення та процесу стабілізації: правовий аналіз.....	33
Новогребельський М.О., Мельник В.О. Аграрне право як системоутворювальна категорія в аграрній сфері.....	35
Павленко С.С., Ковальчук І.В. Поняття та правовий режим біосферних та природних заповідників.....	36
Пархомчук Т.М., Тимошук О.Г. Правова основа та процедура отримання Україною статусу кандидата в ЄС.....	38
Паюк Ю.В., Ігнатенко С.О. Контроль тренувального процесу юних каратистів.....	40
Переуда В.С., Макарчук В.В. Нелегальна міграція в Україні: причини та наслідки.....	43
Петрук Н. В., Мельник В. О. Юридична відповідальність в аграрному праві.....	45
Поліщук Ю.А., Макарчук В.В. Заздалегідь обіцяне неповідомлення про злочин (проблеми кваліфікації та відповідальності).....	47
Прокопенко Д.Ф., Ломакіна І.Ю. Корпоративна соціальна відповідальність.....	49
Сапсай В.М., Єфремова І.І. Врегулювання земельних спорів шляхом укладання мирової угоди.....	50
Савіцький І.В., Єфремова І.І. Правове забезпечення державної політики розвитку аграрних інноваційних відносин.....	52
Сєдов О.С., Малишко І.В. Особливості формування державної екологічної політики в Україні.....	54
Франчук І.І., Ковальчук І.В. Нормативно-правове регулювання статусу жінки-військовослужбовця.....	57
Чернях Ю.С., Обіюх Н.М. Екологізація виробництва та охорона природи як основа збалансованого розвитку: правові аспекти.....	59
Шаропата В.В., Обіюх Н.М. Особливості правового регулювання загального лісокористування в Україні.....	61
Шевчук Д.І., Аргат Я. П. Правовий статус держави у філософсько-правовій спадщині Г. Гегеля.....	63
Шинкаренко Д.О., Макарчук В.В. Деякі правові аспекти застосування смертної кари в США.....	64
Юрковський Д.М., Бровко Н.І. Трансформація кримінального кодексу у відповідності до об'єкту злочину (на прикладі злочинів проти національної безпеки України).....	66
Юрченко О.М., Мельник В.О. Міжнародні аспекти правового регулювання зовнішньо-економічних договорів в АПК.....	68